

מנור פרמה הוא הרומן הגדול האחרון שהשלים סטנדרל (1783-1842), מן הגדולים בסופרי צרפת. את השראתו לעלילת רומן זה, המתרחש בכיכול באיטליה של המאה ה-19, נטל סטנדרל מן הרנסנס האיטלקי, וזה סיפור קורותיו של אציל איטלקי צעיר, בעל נפש נלהבת המבקש את דרכו בחברה הצינית והמסוכסכת של איטליה שלאחר מלחמות נפוליאון.

בנסיכות פרמה, הנשלטת בידי נסיך עריץ ומגוחך, כולם חותרים נגד כולם – התכונות היא שם המשחק. על רקע זה נרקמת, בנסיכות בלתי אפשריות ונגד כל הסיכויים, אהבתם של פבריציו וקלליה. גם הם חתרנים עליפי דרכם – אך הם חותרים תחת הקודים החברתיים המקובלים, תחת הציניות, הזיוף והאטימות שהשהיתו את המוסר, ואף את השפה עצמה. למימוש אהבתם הם ממציאים שפה חדשה וכללים חדשים של תקשורת אנושית. רומן זה, הכתוב כחריפות ובאירוניה הסטנדרלית האופיינית, הוא בעל שיאים ליוריים רבים. מנור פרמה – שעליו אמר הסופר איטאלו קלווינו שהוא "הרומן היפה בעולם" – יכול להיקרא כרומן פסאודו-היסטורי, רומן פיקרסקי, או רומן חניכה פסיכולוגי, אך הוא חומק מהגדרה ברורה. יש בו סטירה חברתית שאיננה מכוננת נגד חברה מסוימת אלא נגד החברה האנושית בכללה – שפרמה היא מיקרוקוסמוס שלה – על תכניה הקטנים, שאפתנותה הצרה ואכזריותה, השמים לאל מימוש אידאל כלשהו או הנש אנושי טהור ואמיתי.

מנור פרמה מובא כאן בתרגום החדש של אירית עקרכי, ונוספה לו אחרית דבר מאת פרופ' לנה שילוני, מן האוניברסיטה העברית.

העור ששל הנטיפה: נודו רני, אשת עם שיר חיים, מינקוטקה ב' סטוארד, פרמה
צילום: ארכיון התמונות של מינקוטקה ב' סטוארד, פרמה
העלם אנריקו ברטינלי (www.enricobertinelli.com)

עיצוב הנטיפה: תל בר-רין



מ
המפעל לתרגום ספרות מפתח
מרכז חקרית לספרות בישראל
משרד החינוך והספורט
מפעל התרבות, מנהלית לספרות

